

Sygn. akt III Kp 1010/12

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 12 września 2012r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Joanna Rapior

Prokurator Prokuratury Okręgowej – Ewelina Świątalska

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 6 września 2012r. (data wpływu) sygn. V Ds. 47/12 o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wobec **A. S.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **20 grudnia 2012 roku**, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 czerwca 2012r., sygn. akt V Kp 310/12, wobec **A. S.**, syna S.i A.z domu B., urodzonego (...)w R.(L.)

podejrzanego o to, że :

w bliżej nieustalonym czasie, jednak nie wcześniej niż 17 czerwca 2012r. i nie później niż do dnia 21 czerwca 2012r., działając wspólnie i w porozumieniu z A. L.i J. R., pomagał w ukryciu ciągnika siodłowego marki V.nr VIN (...)nr rej. (...)wraz z naczepą marki S.nr VIN (...)nr rej. (...)i ładunkiem; pochodzącego z kradzieży dokonanej w dniu 17 czerwca 2012r. w miejscowości L.na terenie C., przy czym czynu tego dopuścił się w stosunku do mienia znacznej wartości w kwocie nie mniejszej niż 879 900 zł na szkodę firmy (...)s.r.o.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2012r., sygn. akt V Kp 310/12 Sąd Rejonowy w Pruszkowie zastosował wobec podejrzanego A. S. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadka R. B., zeznań świadka M. M., wyjaśnień podejrzanego T.R., częściowo wyjaśnień podejrzanego J. R., jak również wyniki przeszukania, zabezpieczone w sprawie dowody rzeczowe, dokumentacja nadesłana z R. C., a częściowo także wyjaśnienia podejrzanego A. S.w stopniu określonym w dyspozycji art. 249 § 1 k.p.k. uprawdopodobniają popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych.

Nie ustała uprawniająca do stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień. Na obawę tą wskazuje już sam charakter zarzucanego podejrzanemu czynu,

popelnionego wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, które, jak wynika z całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności mogą łączyć zależności wynikające ze wspólnych przestępczych przedsięwzięć. Zależności te mogą realnie rzutować na zachowania procesowe współpodejrzanych, na co zdają się wskazywać chociażby rozbieżności w wyjaśnieniach podejrzanych w zakresie roli każdego z nich w przestępczym procederze.

Ponadto zważyć należy, że podejrzany jest obywatelem L. i nie posiada na terytorium Polski miejsca stałego pobytu. W związku z powyższym w niniejszej sprawie zachodzi szczególna podstawa stosowania tymczasowego aresztowania opisana w art. 258 § 1 punkt 1 k.p.k. Podejrzany nie wykazuje żadnych związków z Polską, toteż zasadną jest obawa, iż w razie uchylecia izolacyjnego środka zapobiegawczego wyjedzie z kraju i będzie się ukrywał poza jego granicami, zakłócając określony rytm toczącego się postępowania karnego. Powyższe jawi się jako realne zwłaszcza z uwagi na zorganizowany i transgraniczny charakter zarzuconego podejrzanemu czynu.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego A. S. zarzucanego mu czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości, wszak podejrzany pozostaje pod zarzutem popełnienia przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 10, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Okoliczność ta, zgodnie z dominującymi aktualnie poglądami judykatury, przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 249 § 1 i art. 257 § 1 k.p.k. i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art. 259 § 1 i 2 k.p.k., stanowi samodzielną przesłankę szczególną stosowania tego środka zapobiegawczego (por. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 19 stycznia 2012r., I KZP 18/11, OSNKW 2012/1/1, LEX nr 1102081, Biul.SN 2012/1/12). Powyższe dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakiegokolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa przeprowadzono liczne czynności procesowe, które podejmowano bez zbędnej zwłoki. W szczególności w okresie stosowania wobec podejrzanego A. S. kontynuowano czynności procesowe z udziałem podejrzanego i współpodejrzanych, uzyskano opinie biegłych, zlecono uzyskanie materiałów z L. w ramach pomocy prawnej.

W celu prawidłowego zakończenia postępowania przygotowawczego należy kontynuować podjęte działania. Niezbędne jest w szczególności kontynuowanie czynności procesowych z udziałem podejrzanego A. S., a w tym uzupełnienie i zmiana dotychczas przedstawionych zarzutów, kontynuowanie czynności procesowych z udziałem współpodejrzanych, w tym zwłaszcza niezbędne jest przeprowadzenie konfrontacji, przeprowadzenie kolejnych zatrzymań, uzyskanie zleconej zagranicznej pomocy prawnej z L.. Konieczne jest ponadto uzyskanie opinii daktyloskopijnej, opinii z zakresu badań DNA, zabezpieczenie monitoringu i książki meldowania, uzyskanie bilingów i dokonanie ich analizy kryminalnej. Czynności te należy przeprowadzić bez zbędnej zwłoki.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstąpienie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono żadnych miarodajnych okoliczności przemawiających za odstąpieniem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane lub jej rodziny, jednak odstąpienie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu i zdrowiu aresztowanego lub egzystencji jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygody, zwłaszcza gdy można im zaradzić (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r.,

II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mógłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd, – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie, zalecając jednocześnie dalszą dynamizację postępowania przygotowawczego.